

Sense enyor

per Jaume Oliver i Ferrà

SENSE ENYOR

No vaig enterrar cap rem
a les dunes de les platges,
ni vaig deixar cap ormeig
als racons de les barraques,
amagat entre els secrets
dels pescadors lluny de casa.

No vaig defensar el port
encalmat on atracarem,
contra tots els temporals,
els vaixells de les besades,
ni vaig amarrar cap bot
al piló d'aquella estada
per arrecerar l'enyor
de la pluja del viatge.
Tan sols les petges del vent,
les gavines apostades,
les ones de la maror
encunyaven cada cala.

M'envies una postal
que em duu una aroma esbravada.
Mar endins no hi ha senders
ni cap batec de recança.
Tan sols vaixells sense rumb
en un temps sense distàncies.

CALA SAONA, AL CAIRE DE TOTS SANTS

Matí a cala Saona. El vent bufa
de mar endins fins a la platja, on moren
les ones enramades. Estranys grocs
s'encrespen cap al Dia dels Difunts.

El fosser amb un rotlle de filferro
batalla contra el vent que esfilagassa
els colors de l'estiu a les ombrel·les
i enllustra cada creu del cementiri.

(Filferro i alicates que tornassin
a badar aquelles flors de la canícula).
Hamaques, panteons contra l'oratge,
tallen l'alè, de fred i fulles grogues.

Una estora rosenca de meduses
llambreja sobre el traç de l'última ona,
i pots i boies i botelles buides
escampen el presagi de l'hivern.

Savines sense peix a la barana
ululen i vigilen la maror.
Llaüts amortallats a les casetes
s'arregleren dins nínxols adormits.

La tomba de l'hotel encara té
l'esguard d'alguna llosa mig oberta.

FORMENTERA

Visc ancorat al si d'un mar
on encara refloten alguns somnis,
on la pluja és rebuda com l'heroi
que tornà, i cadascú vol retenir
dins l'ànima enterrada dels aljubs...

Escric sobre els folis que el vent
aixeca i esvalota sense demble;
cordam que vincla els pins i les savines
i xiula els funerals d'aquests teulats
com si cada fogar fos un siurell
de terra cuita.

Enlloc no he vist
en solpost inflammat de Formentera:
una foguera immensa de guspies
enlairades al cim de l'horitzó;
la flama emmirallada entre les ones,
abrandant el caliu d'aquests estanys...

Ni he vist enlloc un llenç més net
com el cel que respira Formentera:
un quadre gegantí on cada vespre
algú dibuixa el lloc de cada estel
amb el pols tan precís del tiralínes...

Es nuen i bateguen els camins
i palpegen camps i pinars,
aguaiten platges i espadats
rera parets de pedres centenàries...

Els galls encara piquen l'alba
ja abans del pròleg del matí,
i vetllen els fanals arran de mar
perquè descansi l'illa sense angúnia
i creixi l'aura del seu somni
fins el darrer alè de la rosada.

TRAVESSIA

Els teus cabells al vent. El teu somrís
obert com l'horitzó del blau darrer.
Davant proa, el futur, la silueta
colgada, Formentera entre llençols
estesos de calitja del capvespre.

Tot, enfront de les flames dels teus ulls,
car jo només vigilo aquests cabells
descabdellats, els funerals del sol
arran de mar i les gavines boges
ençalçant persistents la teva estela.

Sobre el llom tan antic d'aquest vaixell
desaré aquesta imatge pels meus somnis,
mentre Venus llambreja sobre el cel,
contra el darrer sanglot d'aquesta llum
a la porta entreoberta de la nit.

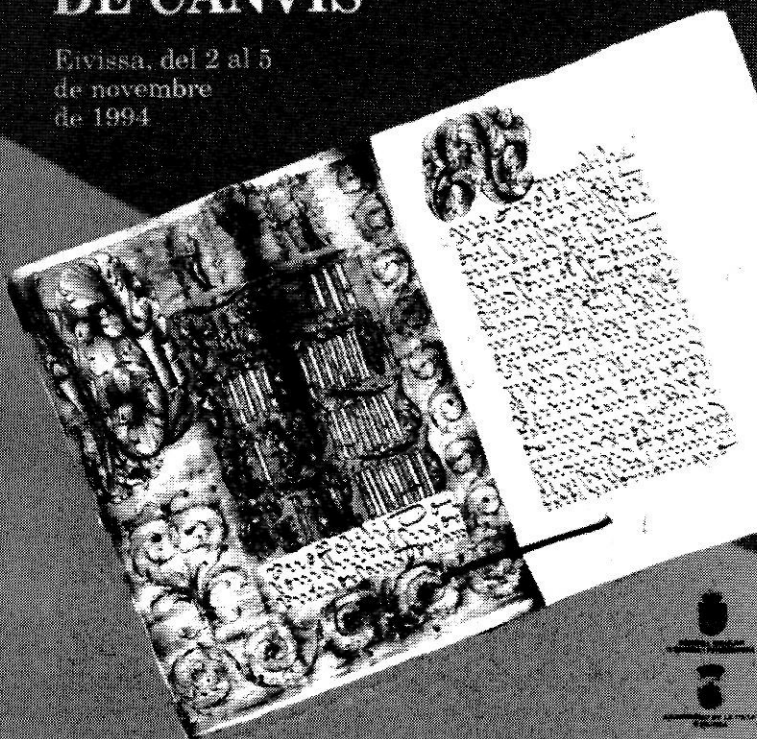
Dins del port ja no alena aquell onatge
que gronxava el teu cos i el meu desig.
Només respira el far, el sentinella
de les barques dormides al recer
dels fanals que il·luminen tot el moll.

Quan els teus peus travessen la palanca,
el vent canta enlairat entre els llaüts.

JAUME OLIVER I FERRÀ

EL SEGLE XVIII, SEGLE DE CANVIS

Eivissa, del 2 al 5
de novembre
de 1994

Lloc: Sala de Cultura de "Sa Nostra"

Inicià el curs
el professor de
la Universitat
de les Illes
Balears, Pere
Fullana que
parlà **Del
Decret de
Nova Planta
a la
consolidació
de l'estat
liberal.**